de a bat

Revista de l'Hospital General de Granollers

Núm. 69 - Maig'12

L'Hospital Mèdic de Dia compleix els seus primers deu anys de servei

6 A cel obert
Es premia un programa d'atenció als malalts crònics impulsat per la FPHAG

8 A cel obert
La FPHAG, entre els millors hospitals generals de l'Estat espanyol

12 article mèdic
Un munt de vivències al Senegal relatades pel resident Iñaki Alegria

sumari

l'entrevista

3 Bel Olid, escriptora, traductora i professora

el tema

5 10 anys de l'Hospital Mèdic de Dia

a cel obert

6 El Dr. Joan Padrós, premiat pel Col·legi de Metges

7 L'Hospital participa en un projecte de recerca a nivell europeu

9 L'Associació d'Amics de Jordi Vinardell, solidaris amb l'Hospital

10 Avedis Donabedian dóna a l'Hospital el premi a l'excel·lència en qualitat

aula

11 Debat sobre la seguretat clínica dels pacients

article mèdic

12 Un munt d'experiències d'una estada al Senegal

taulell

13 Ofertes, descomptes i avantatges per als treballadors de l'Hospital

calaix

15 Mots encreuats

la columna

16 Entenent la demència

editorial

Mirant enrere per anar endavant

Malgrat l'actual conjuntura econòmica plena de notícies pessimistes que no s'acaben d'esvair, voldria remarcar aquells aspectes que fan del nostre hospital un motiu d'orgull per als que hi treballem.

Dos anys després de la meva incorporació, els professionals no han deixat de treballar intensament per millorar la qualitat, l'eficiència i ho han fet afrontant les dificultats sense embuts, encarant els objectius que inicialment semblaven irreals per impossibles. Avui, després d'aquesta travessa d'ajustos, acords, esforços, podem dir amb tot l'orgull que el nostre hospital segueix treballant amb uns alts nivells de qualitat gràcies al vostre compromís.

Entre algun dels reptes assolits podríem destacar la millora en l'eficiència del procés d'hospitalització mèdic i quirúrgic, el sobreesforç de tots els professionals implicats a urgències pel PIUC que hem patit, l'avançament en la coordinació amb primària, en la consolidació dels sistemes d'informació, en l'ambulatorització dels processos de crònics i el treball als hospitals de dia. Fins i tot hem pogut introduir noves tècniques quirúrgiques. Cal remarcar la difícil tasca en l'engranatge dels quiròfans i el procés del postoperatori immediat. El suport necessari de la UCI tant a quiròfans com a urgències. L'assoliment dels objectius de farmàcia, l'adequació en les proves de laboratori, radiologia. L'esforç de les especialitats que presten servei a altres centres.

Aquest any haurem d'augmentar l'activitat quirúrgica, consolidar el model de crònics a tot l'àmbit mèdic i sociosanitari de la mà de primària, i ho haurem de fer tot mantenint els esforços d'eficiència. També haurem d'avançar en la informatització de la història clínica, així com de la prescripció per anar a la recepta electrònica.

Des de la direcció mèdica hem pogut treballar en la junta de caps de serveis, les juntes d'àmbits, els grups de processos i els grups de participació i de millora. Hem rebut els vostres *inputs* quan hem vingut a les vostres sessions de servei. Però el camí ha de continuar, i amb tota la intensitat que requereix el moment. És per això que us vull encoratjar a no defallir, perquè la nostra força com a grup és molt gran. Sense les vostres crítiques no podrem millorar. Sense que us feu vostres els objectius de la institució no es podran assolir.

El meu reconeixement va més enllà de la pròpia tasca professional, del coneixement que demostreu cada dia. El meu reconeixement vol remarcar també aquell gest, aquell somriure que entre els professionals o amb els pacients ens recorden que la nostra tasca és una de les tasques més boniques que hi ha al món. Avui estem orgullosos de la nostra feina, avui estem orgullosos dels nostres professionals.

Dra. Pilar Saura
Directora mèdica de l'HGG

DE BAT A BAT. Revista de l'Hospital General de Granollers. Edició: Fundació Hospital-Asil de Granollers. Av. Francesc Ribas, s/n. Tel 93 842 50 00. Director: Rafael Lledó. Consell de redacció: Anna Padrós Mercade, Marta Felip Saborit, Mercè Guillamet Bosch, Mònica Botta Santasuana, Mònica Ribell Bachs, Marina Molins Viaplana, Francesc Xavier Subirana, Victoria Remedios Roman, Àgata Franco Carrera i Teresa Riu Alborna. Disseny, maquetació i impressió: Edicions Gargot. Etiquetatge i embossament: Residents del Centre Geriàtric.

"El que a mi em fa feliç és escriure el que em dóna la gana"

Bel Olid (Mataró, 1977) és escriptora, traductora i professora de didàctica de la llengua a la Universitat Autònoma de Barcelona des de l'any 2005. Ha col·laborat en diversos diaris i revistes i ha guanyat diversos premis com el Qwerty (2009) al millor llibre infantil amb el conte *Crida ben fort, Estela!*, el premi Rovelló (2010) amb l'assaig *Les heroïnes contraataquen: models literaris contra l'universal masculí a la literatura infantil i juvenil*, el premi Documenta (2010) amb la novel·la *Una terra solitària* i el flamant Roc Boronat amb *La mala reputació*.

Bel, per què traductora?
Vaig tenir la sort a l'institut de poder escollir una assignatura trimestral de traducció, en vaig fer un tastet i em va agradar molt aquesta feina. M'agrada molt la literatura i m'agrada escriure; la traducció em permetia fer les dues coses i guanyar-m'hi la vida.

Ara en el cinema s'estan potenciant les versions originals per tal d'apreciar l'actuació dels actors i les actrius de manera global. Creus que podria ser que les persones que traduïu llibres resteu en part la genialitat dels escriptors?
Bé, jo sobretot el que tradueixo són subtítols per a cinema, de fet m'encanta la versió original i no veig pel·lícules doblades. En tot cas, un dels meus escriptors preferits, per exemple, és Murakami, però jo no parlo japonès. El temps que hauria d'invertir per llegir-lo en versió original, m'hi podria morir, en canvi hi ha un senyor que es diu Albert Nolla que fa unes traduccions esplèndides i, per tant, jo puc gaudir de Murakami a través d'aquest traductor. És clar que hi ha traductors que fan millor la seva feina que d'altres, però els traductors bons són la meva porta d'accés a les literatures de llengües que no parlo. L'alternativa seria no llegir res en cap llengua que no conegui i implicaria perdre'm grans obres d'art i no poder tenir una cultura compartida amb gent d'altres indrets.

Quin llibre t'han regalat aquest Sant Jordi? Te n'has regalat algun tu mateixa?
Jo me'n regalo cada setmana. Per Sant Jordi m'han regalat *El ruletista*, de Mircea Cartarescu, que m'ha fascinat. Pels volts de Sant Jordi n'han caigut d'altres, com *Vetlla*, que em va regalar el mateix Jordi Llavina, i un amic em va regalar *El talent*, de Jordi Nopca.

Si poguessis escriure sobre un personatge històric, de qui ho faries?
No ho sé, els personatges històrics importants em semblen poc atractius per a la meva creació, perquè la feina de documentació segurament mataria el plaer d'escriure. M'interessen més els personatges petits, els anònims.

Dels teus treballs es traspua un interès per l'educació infantil, d'on surt aquesta motivació?
Bé, hi ha aquesta dita en anglès, que diu "la mà que mou el bressol és la que mou el món", i de fet crec que l'educació és molt important. D'altra banda, des que tinc fills m'ho miro amb altres ulls, amb ulls de mare, i això s'ha anat filtrant a la meva vida professional, empenyent-me a integrar-me en un grup de recerca en literatura infantil i a tenir els ulls més oberts.

I publiques *Crida ben fort, Estela*, un conte que de manera valenta s'endinsa en un tema difícil com és el de l'abús a menors. Com creus que ens pot ajudar aquest llibre?
Jo crec que el millor que pot fer aquest llibre és de pont, d'excusa per parlar amb els nens d'un delicte que pateixen els menors, però que no s'acostuma a parlar amb ells. Em sembla absurd que no es parli de com es poden protegir. El que busca el llibre és donar eines als nens i fer de pont entre grans i petits per parlar d'un tema difícil.

No deixes l'interès per la literatura infantil ni, si m'ho permets, la teva vessant reivindicativa, i cuines un assaig titulat *Les heroïnes contraataquen*, premi Rovelló 2010. Sobre què versa aquest estudi?
Bé, el subtítol és *Models literaris contra l'universal masculí*. A la societat la visió masculina es pren com si fos neutra, i en canvi la mirada femenina es pren com només pròpia de les dones. És una reflexió que vol posar l'accent sobre aquest fet, que penso que no és cert, i que jo puc compartir coses o em puc sentir representada per la manera de pensar de persones adscrites al meu o a un altre gènere. I tornant a la rellevància de l'educació, crec important que els homes es puguin sentir representats per dones, ja que a diferència d'aquestes, als homes els costa identificar-se, respectar i admirar els personatges femenins. La idea és que si des de petits poden llegir literatura de qualitat protagonitzada per nenes o per dones, que els faci pensar, que els remogui alguna cosa, això els pugui fer més fàcil d'adults identificar-se amb dones i potser així l'abisme entre homes i dones sigui més fàcil de cobrir.

En el llibre parles del masculí genèric, però com traduiries, perquè l'entenguéssim, la frase "parlem en femení genèric"?
El masculí genèric és una convenció que es va imposar perquè els que escrivien eren els homes i per als homes. Així, quan jo dic "els nens són guapos", tant nenes com nens s'hi poden sentir identificats, però si dic "les nenes són guapes", els nens mascles diran "no, això no va amb mi". No tinc res en contra del masculí genèric i de fet l'utilitzo amb normalitat, però com a convenció ens la podríem saltar. De fet jo faig classes de traducció i de magisteri, i la majoria dels meus alumnes són dones i no em sento còmoda dient "ei nois!". Per tant, a principi de curs arribem a la convenció que farem servir el femení genèric i que això englobarà a totes les persones integrants del grup. Les convencions estan fetes perquè ens entenguem, no haurien de servir per oprimir-nos.

A què fa referència el tòpic que comentes en el llibre de "la repressió de la dona per la dona"?
Hi ha una mica la idea que l'educació dels fills depèn de les mares, i per tant que el masclisme es perpetuï és culpa d'elles. Això ja pressuposa que els pares no tenen res a veure amb l'educació dels fills. Jo rebutjaria aquesta idea perquè si dues persones s'han posat d'acord per tenir una personeta, no té sentit que una d'elles no tingui responsabilitat sobre la seva educació. Però és cert que hi ha un col·lectiu de dones que perpetuen el masclisme igual que un col·lectiu d'homes que

(passa a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)
perpetuen el masclisme i la discriminació. El que em sembla important és que el masclisme no només discrimina les dones sinó també els homes, marcant-los unes pautes tancades en les quals molts d'ells no se senten còmodes.

En el llibre analitzes set contes infantils, protagonitzats per la Cecília, la Clara, la Matilda, etc. Per què ens recomanes aquestes lectures en comptes d'altres contes?
Recomano aquests llibres perquè acompleixen uns mínims de qualitat literària. Buscava protagonistes amb personatges femenins no tan buits ni tan estereotipats com els que poblen la literatura més comercial que inunda els mercats.

Si ens fixem en la figura paterna de les protagonistes, en 6 dels 7 contes el pare és absent, és mort o es mor aviat, no té temps per als fills o és un maldestre. No estem anant cap a l'altre extrem?
En molts contes infantils els adults tenen una aparició funcional, quan cal que aparegui un adult. Jo no m'ho havia mirat des d'aquest punt de vista que planteges, però per exemple a *Coraline*, ni el pare ni la mare no tenen temps per a la nena; a *Matilda*, tant el pare com la mare són un desastre; a *Pippi* la mare havia desaparegut i només havia conegut el pare que va morir més tard; a *Clara* el pare és molt repressor i la mare li segueix el joc; a *Cecília i el drac* hi ha pare i mare. Així doncs, jo no crec que sigui en perjudici dels homes, sinó més aviat mostra adults que no estan fent el que han de fer. Per tant, crec que no acabes de tenir raó del tot.

Què recomanaries als pares i a les mestres de primària i secundària a l'hora d'escollir lectures per als seus alumnes?
Hi ha una cosa que dic a *Heroïnes*... que em sembla important: que no recomanis res que tu no llegiries, si a la pàgina tres ja penses que és un rotllo, no ho facis llegir al teu fill o als teus alumnes. Això comporta un problema i és que has de llegir, i no tots els mestres llegeixen. Llavors s'han de refiar d'altra gent, que pot oferir consells des del punt de vista de la qualitat (com poden ser les recomanacions de Rosa Sensat, de les revistes especialitzades i dels acadèmics que estudien la literatura infantil) i d'altres que potser aconsellen amb criteris comercials o d'interessos econòmics, com poden ser els venedors de les editorials.

Per fi decideixes fer el salt a la literatura per a adults i en pocs dies pareixes una obra titulada *Una terra solitària*, que rep el premi Documenta 2010. Podem dir que tot el que escrius es converteix en un èxit?
M'agradaria molt que fos així, però la veritat és que exageres. Escric molt i sempre he escrit contes per a adults, però fins ara no publicava. Ha arribat un moment en què m'ha semblat que podia compartir part de les coses que escric i altra gent, com els jurat dels premis i les editorials, m'han fet costat. Aquest ha estat el cas d'*Una terra solitària* i del recull de contes que es titularà *La mala reputació* i editarà Proa.

En el llibre poses en un mateix sac tres dones de tres generacions diferents, amb canvis culturals, vivencials i futurs diferents. Com es pot gestionar aquesta barreja sense que la gent es perdi durant la lectura?
Hi ha tres narradors focalitzats només en dos personatges, l'àvia i la filla. El que vaig fer és endreçar-ho, és a dir, que els narradors sempre apareguessin en el mateix ordre. Primer sempre hi ha la història de la Maria quan era petita, després la història de l'àvia i després sempre hi ha la història de la Maria quan és gran. Això ho repeteixo durant tota la novel·la. D'altra banda, buscava estils narratius diferents, un en primera persona, un en tercera persona amb un narrador focalitzat, i un últim narrador que escriu en segona persona com si li estigués parlant a algú. Tot això ajuda al lector a no perdre's, espero...

I aquest any et guardonen amb la XIV edició del prestigiós premi Roc Boronat de literatura en català, amb *La mala reputació*. Quan es publicarà? Ens en pots fer cinc cèntims?
Teòricament hauria de sortir el 4 d'octubre, que és el dia del meu aniversari. El llibre és un recull de tretze contes que tenen com a fons comú la violència i la sexualitat com a manera de relacionar-se i com a motor vital. Explora la banda més fosca de les persones.

Utilitzes una prosa directa, assertiva, decidida, desacomplexada i, si ens ho permets, una mica polèmica. És aquest el secret del teu èxit?
Això de l'èxit t'ho estàs inventant tu, eh? Estic molt contenta perquè hi ha un cert reconeixement, però no és un superèxit, no sóc la Marta Rojals ni molt menys! El que a mi em fa feliç és escriure el que em dóna la gana i, per sort, resulta que hi ha gent a qui li interessa.

Què és el que t'atrau actualment, en quina direcció miren les teves inquietuds?
Estic escrivint més contes per a grans i també m'interessa el públic infantil, de fet fa poc que he acabat un conte sobre la migració. Ja veurem què en faig.

la contra — preguntes curtes respostes breus

Plat preferit: uf!, no en tinc, depèn del dia.

Platja o muntanya: aquí sí, platja.

Primavera, estiu, tardor, hivern: etcètera, ha, ha! Jo sóc de caloreta, més aviat primavera-estiu. La tardor m'agrada per les fulles i l'hivern l'eliminaria.

Traductora, professora o escriptora: si ho puc tenir tot, per què he de triar?

Una afició: llegir.

Esport: la natació, que és l'esport dels que no ens agrada fer esport.

Un conte: uhm! Qualsevol de Cortázar.

Un llibre: podent-los tenir tots, per què he de triar?

Què detestes?: els pèsols congelats.

I finalment, si fossis un home, què en pensaries de la Bel Olid?: ha ha! Depèn de quina mena d'home fos...

L'Hospital de Dia Mèdic de l'HGG celebra el seu desè aniversari

El 2011 va fer 10 anys que es va obrir l'Hospital de Dia Mèdic de l'Hospital General de Granollers. Per aquest motiu, els professionals del servei van organitzar una trobada festiva amb els seus pacients, el passat 26 de novembre, per així poder commemorar i compartir amb ells aquest dia tan especial. Durant la celebració es va presentar el llibre *Cuinant la vida*, fet amb receptes de cuina facilitades pels malalts que han assistit al servei en el darrer any.

Fins a la creació de l'Hospital de Dia Mèdic els pacients havien d'ingressar per fer tractaments endovenosos que duraven poques hores o acudir a urgències per rebre transfusions o altres procediments. L'obertura de l'Hospital de Dia Mèdic va comptar, des del seu inici, amb una gran acceptació per part dels pacients, ja que els permetia seguir amb els seus tractaments sense haver d'ingressar i, per tant, sense alterar excessivament la seva rutina diària. Paral·lelament, aquest procediment disminuïa els riscos associats a un ingrés, com podrien ser les infeccions nosocomials.

Posteriorment a l'obertura del servei també es va crear una consulta "ràpida" per poder fer el seguiment dels pacients atesos a urgències, dels derivats des de l'Atenció Primària o després d'un ingrés a l'hospital. Es va comprovar que els pacients amb patologies agudes i, sobretot, els que patien més d'una malaltia presentaven recaigudes freqüents i que amb un seguiment més proper aquest grup de pacients millorava considerablement la seva qualitat de vida. En aquesta línia ara fa un any es va crear un programa d'atenció al pacient pluripatològic reingressador.

L'Hospital de Dia Mèdic va fer un salt qualitatiu amb l'obertura del dispositiu en els nous espais de l'edifici de consultes externes. Aquesta nova ocupació ha millorat l'atenció dels malalts en molts sentits, com poden ser el confort, la lluminositat i comptar amb espais més amplis per a ells i els seus acompanyants.

El dispositiu rep una mitjana de 26 pacients al dia, 12 dels quals reben tractament, i la resta només són visites. La durada mitjana dels tractaments és de 2 a 3 hores, tot i que hi ha pacients que en requereixen una hora i d'altres s'allarguen fins a cinc hores. S'atenen pacients de moltes especialitats, com malalties vasculars, neurològiques, digestives, reumatològiques, pneumològiques i, fins i tot, pediàtriques, fet que comporta que siguin molts els professionals que directament o indirecta estan implicats en el servei. Aquests realitzen una tasca multidisciplinar amb un gran treball en equip. El futur del servei està a seguir donant suport al pacient en l'àmbit ambulatori, obrint noves línies i ampliant els lligams amb l'atenció primària i l'atenció especialitzada.

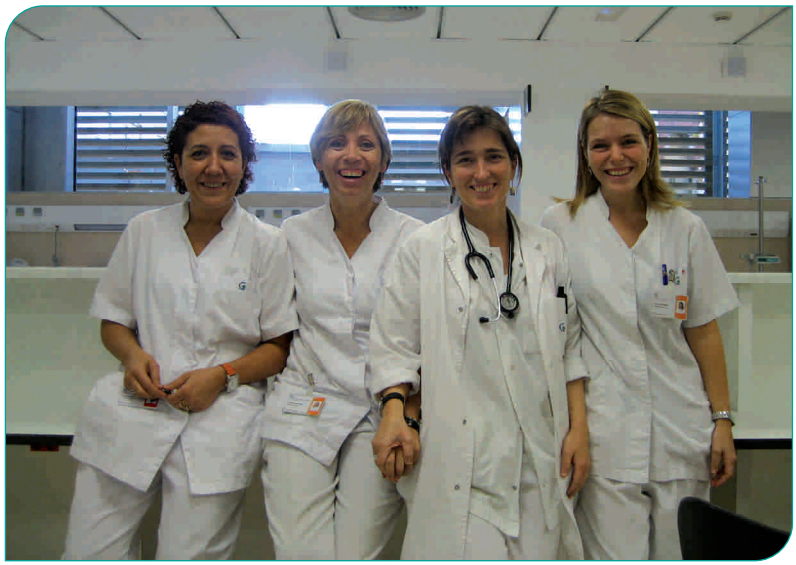

Algunes de les membres de l'equip de professionals que treballen a l'Hospital de Dia Mèdic de l'HGG

Un moment de la trobada festiva que es va fer entre professionals i pacients el 26 de novembre passat

Es premia un programa d'atenció als malalts crònics impulsat per l'Hospital

Els professionals del Servei de Medicina Interna que van rebre el premi

L'equip de professionals del Servei de Medicina Interna de l'Hospital format per M. Segura Parra, M. Vila Vill-Llovera, A. Soler Sendra, G. Pérez Giménez, I. Vidal Castell, C. Alfonso González i E. Llargués Rocabruna, ha obtingut beca en el IV Congrés Estatal d'Atenció Sanitària al Pacient Crònic que es va celebrar a Alacant els dies 8, 9 i 10 de març.

Aquesta trobada organitzada per la Societat Espanyola de Medicina Interna i la Societat Espanyola de Medicina de Família i Comunitària va reunir experts de tot l'Estat amb l'objectiu de debatre noves estratègies i intercanviar experiències per tal de donar resposta als reptes que plantegen les malalties cròniques.

En els darrers anys les malalties cròniques com la insuficiència cardíaca, la malaltia pulmonar obstructiva crònica, la diabetis o la hipertensió han passat a ser la primera causa de demanda d'atenció al sistema sanitari, en bona part a causa de l'envelliment progressiu de la població, constituint la principal partida de despesa.

Davant d'aquest repte s'ha fet necessari crear models d'atenció que s'adaptin a les necessitats reals d'aquests pacients d'una forma més eficient, canviant l'estructura sanitària actual, un sistema dissenyat als anys 60 que es va crear per donar resposta a les malalties agudes. Aquest nou model implica un esforç de coordinació entre diferents nivells assistencials. D'aquesta manera es pot actuar de forma proactiva i planificada en base a l'estabilitat de la malaltia i de forma ràpida i eficaç quan es produeixen les descompensacions. En aquest context, el març del 2008 es va promoure al Vallès Oriental un Programa de Malaltia Crònica que proposa definir la cartera de serveis per optimitzar la coordinació entre els diferents nivells assistencials, apostar pels sistemes d'informació com a eina de comunicació, compartir protocols i donar suport al programa en l'educació sanitària.

El treball presentat pels professionals de l'Hospital al Congrés, amb el títol *Gestión clínica del paciente pluripatológico. Experiencia en el "Case manegement"*, exposa la creació d'un programa d'atenció ambulatòria liderat per una infermera i un facultatiu que consisteix a treballar de forma proactiva amb els pacients que pateixen pluripatologies, establint objectius individuals centrats en l'atenció personalitzada i en l'educació sanitària (informació sobre les malalties, hàbits de salut, adherència al tractament i detecció precoç de símptomes), tot donant resposta a les seves necessitats. A més, els pacients disposen de contacte telefònic per fer consultes i concertar visites preferents en cas de descompensació. La implantació d'aquest programa també ha implicat una reducció dels recursos assistencials, ja que ha permès baixar de forma molt important les visites a urgències en un 72%, els ingressos des del servei d'urgències (en un 67,7%), els ingressos hospitalaris (en un 48,7%) i les estades hospitalàries (un 57 %).

El Dr. Joan Padrós rep el Premi a l'Excel·lència Professional que atorga el Col·legi de Metges

El Col·legi Oficial de Metges de Barcelona (COMB) ha atorgat al Dr. Joan Padrós i Bou, metge adjunt consultor del Servei de Medicina Interna de l'Hospital General de Granollers, el premi a l'Excel·lència Professional en reconeixement a la seva dedicació a la bioètica i a la creació del Comitè d'Ètica Assistencial a la Fundació Hospital Asil de Granollers.

El COMB concedeix aquests premis, des de l'any 2004, als metges que han destacat durant l'any per la seva excel·lència, pel seu recorregut professional, honestedat, compromís, altruisme i integritat. S'atorguen en els àmbits de medicina hospitalària, atenció primària, salut pública i mental, atenció sociosanitària, recerca biomèdica, educació mèdica i humanitats mèdiques.

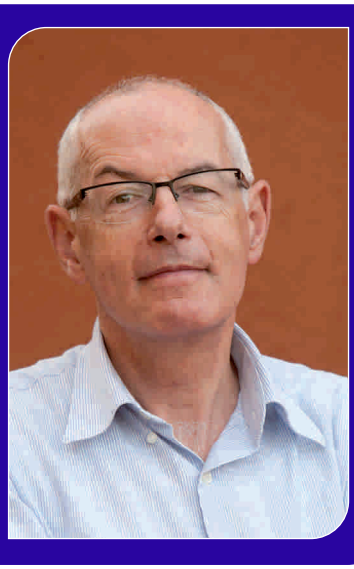

L'Hospital participa per primer cop en un projecte de recerca a nivell europeu

El passat 1 d'abril es va donar el tret de sortida del projecte europeu "Integrated prevention and Detection sOlutioNs Tailored to the population and Risk Factors associated with FALLs " (I-DONT-FALL). Es tracta d'un projecte multidisciplinar de l'àmbit de la dependència lligada o no a l'envelliment que té com a objectiu el disseny d'una eina que serveix per evitar caigudes tant en gent gran amb demència moderada com en gent jove amb problemes motrius, mitjançant l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Telecomunicació (TIC).

Fotografia del grup de professionals de l'Hospital que participen en el projecte europeu "I-DONT-FALL"

Aquesta proposta engloba diferents línies de recerca de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers: hi participen els serveis i unitats de psiquiatria, neurologia, geriatria, neuropsicologia i fisioteràpia. El projecte està liderat pel Dr. Emilio Rojo com a investigador principal i la Dra. Diana Navarro com a directora de projecte.

Els enginyers de la UPC del grup Knowledge Engineering& Machine Learning Group (KEMLG), dirigit pel Dr. Ulises Cortés, van visitar l'Hospital per potenciar el coneixement del projecte entre els diferents equips i poder començar a treballar-hi. En aquest sentit, van presentar diferents aparells que han desenvolupat per ajudar les persones amb problemes de mobilitat a prevenir i detectar les caigudes. Durant la visita es van mostrar i poder veure de prop els dispositius i l'ús de les TIC en el nostre context assistencial.

Aquest projecte suposa un salt qualitatiu en la recerca de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers, ja que per primera vegada serà receptora de fons del Setè Programa Marc de Recerca, un programa que finança la recerca a nivell europeu dins de la convocatòria del Programa de Competitivitat i Innovació (CIP) de l'any 2011. L'Hospital participa per primera vegada com a membre d'un consorci europeu format per 12 socis de diferents països i de diferents àmbits: acadèmic (universitat, departament d'enginyeria), industrial (empreses de *software*), hospitals i centres geriàtrics. L'altre soci de l'Estat espanyol és la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

L'Hospital celebra la diada de Sant Jordi

Com cada any els treballadors de l'Hospital General de Granollers van organitzar diverses activitats per commemorar la diada de Sant Jordi. Aquest any, com a novetat, es va engegar la I Marató de donació de sang dirigida a tots els professionals de la institució. Totes les persones que van ser donants van rebre un llibre i una rosa, cortesia de Vivers Ernest. Per altra banda, també es va celebrar el tradicional recital poeticomusical, una activitat cultural on alguns professionals fan una lectura de poemes amb l'acompanyament d'un músic.

Diversos treballadors de l'Hospital van fer, com ja és tradicional, una lectura de poemes

La Fundació Hospital Asil de Granollers, entre els millors hospitals generals de l'Estat

El 25 d'octubre passat van donar a conèixer els resultats de l'estudi Hospitales TOP 20, un procés d'avaluació basat en una sèrie d'indicadors de qualitat, funcionament i eficiència econòmica, a partir dels quals es reconeixen els hospitals amb millors resultats de tot l'estat.

La Fundació Privada Hospital Asil de Granollers (FPHAG) ha estat escollida entre els millors de la categoria de grans hospitals generals, juntament amb l'Hospital de Torrevieja (Alacant), el Consorci Sanitari del Maresme-Hospital de Mataró (Barcelona) i l'Hospital Infanta Leonor (Madrid).

En un entorn de crisi com l'actual aquest és un reconeixement a l'esforç, el compromís i el rigor de tots els professionals de la institució que fan la seva tasca diària amb uns nivells de qualitat notables. Els hospitals considerats com a TOP 20 en la seva categoria aconsegueixen una major eficiència sense que repercuteixi en la qualitat assistencial, tot al contrari. Els índexs pels quals la FPHAG ha estat reconeguda entre els millors en la seva categoria, gran hospital general, són els següents:

Pel que fa als indicadors de qualitat:

-Un índex de mortalitat ajustat per risc d'un 25% inferior a la resta dels participants. És a dir, mentre el Grup Benchmark (TOP 20) té un índex d'un 0,63 de mortalitat, la resta d'hospitals presenten un 0,84.

-Un índex menor de complicacions ajustat per risc del 15%. Els TOP 20 han presentat un índex de 0,85 complicacions mentre que la resta ho han fet amb un 1,11.

-Un índex menor de readmissions ajustat per risc d'un 13%. Els TOP 20 presenten un 0,90 de readmissions urgents i la resta tenen un 1,01.

Pel que fa als indicadors d'adequació de la pràctica clínica:

-Un índex de cirurgia sense ingrés ajustat del 16%. Els TOP 20 tenen un índex d'un 1,26 i la resta un 1,06.

-Índex d'hospitalitzacions evitables ajustat del 7%. Els TOP 20 en presenten un 0,93 i la resta 0,96.

Pel que fa als indicadors d'eficiència:

-Un índex menor d'utilització d'estades ajustat per risc del 15%. Els TOP 20 presenten un 0,85 i la resta un 0,98.

-Un índex menor del cost d'aprovisionaments per unitat de producció ajustat del 35%. Els hospitals TOP 20 presenten (en €) 284 i la resta 528.

-Un índex superior de productivitat del 26%. Els hospitals TOP 20 presenten un índex de 51,19 respecte al 36,22 de la resta.

En total ja són sis els premis TOP 20 que ha guanyat la FPHAG des de l'any 2000.

En l'estudi Hospitales TOP 20 s'han avaluat un total de 163 centres sanitaris de tot l'Estat espanyol, 126 dels quals són públics i 37 privats. Aquesta és la dotzena edició del Programa TOP 20, impulsat per l'empresa de serveis sanitaris IASIST.

La il·lustradora Elena Frauca fa una donació d'un quadre a l'Hospital

La il·lustradora Elena Frauca, de Granollers, ha fet donació d'un dels seus quadres a l'Hospital General de Granollers. El quadre, de temàtica nadalenca, s'ha ubicat al passadís de la tercera planta de Pediatria de l'Hospital, davant de la UCI Neonatal, on restarà en exposició permanent.

L'Hospital homenatja els treballadors que es jubilen i els que fa 25 anys que hi treballen

El 21 de desembre passat l'Hospital General de Granollers va celebrar a la sala d'actes del Centre Geriàtric Adolf Montañá l'acte d'homenatge als professionals de l'Hospital que en el decurs de l'any 2011 han fet 25 anys que treballen al centre i de comiat de les persones que s'han jubilat durant aquest any.

Aquest és un acte que se celebra cada any a l'Hospital coincidint amb l'inici de les festes de Nadal. Enguany, són 11 les persones que celebren els seus 25 anys a la institució i 13 les que fan el comiat per jubilació.

Els professionals que en el decurs de l'any 2011 han fet 25 anys que treballen a l'Hospital són: Lluïsa Banco Tura, Andreu Espada García, Maria Rosa Filbà Rosas, Antonia Frutos Vega, Rafaela Galisteo Rodríguez, Emilia García Ferre, Concepció Martí Martí, Beatriz Martínez García, Lourdes Molero Hernàndez, Victoria Montilla Samaniego i Felicitas Serradilla Martin.

Foto de família dels treballadors de l'Hospital General de Granollers homenatjats

Per altra banda, els professionals que en el decurs de l'any 2011 s'han jubilat són: Salvador Aixalà Abelló, Francisco Álvarez Yamuza, Miguel Benítez Gómez, Miguel Ángel Berruezo Naval, Pedro Castellano Guerra, Montserrat Grau Bergada, Isabel Llopart Lorite, Ramon Marchan Muñoz, Nieves Otero Colomina, Francisco Pérez Rota, Emilia Pont Pont, Ramon Sabaté Montagut i Carmen Rigol Urpinell

A l'acte honorífic hi van assistir professionals de l'Hospital, familiars i amics dels homenatjats, l'equip directiu de l'Hospital i els membres del Patronat de la Fundació.

L'Associació d'Amics d'en Jordi Vinardell, solidaris amb l'Hospital General de Granollers

L'Associació d'Amics d'en Jordi Vinardell va donar a l'Hospital una de les samarretes amb què van omplir de color la Mitja

A finals de l'any passat es va posar en marxa la iniciativa solidària *La Mitja la correm per tu i pels que ens han deixat o lluiten contra el càncer*, en record del granollerí Jordi Vinardell, i que pretenia donar suport a la lluita contra aquesta malaltia i a les unitats assistencials que hi estan relacionades. Aquest projecte impulsat per l'Associació d'Amics d'en Jordi Vinardell (AAJV) englobava diferents accions solidàries amb l'objectiu de recaptar fons per a la millora dels equipaments de la Unitat de Cures Pal·liatives de l'Hospital, com ara la dotació d'aire condicionat per millorar el confort tant de pacients i familiars com de professionals. Algunes de les accions que van dur a terme són: la venda de samarretes per a la Mitja Marató de Granollers per assolir una "marea blava" d'atletes participants a la cursa, l'organització de concerts solidaris i la destinació del 5% de la campanya nadalenca que organitza cada any l'Associació de Comerciants Gran Centre Granollers amb el suport de "la Caixa".

El passat 25 de març, en un emotiu acte de celebració de cloenda de totes les accions dutes a terme, l'AAJV va lliurar l'import de 25.000 euros a l'Hospital, que es van sumar als 26.300 euros de la campanya *Il·lusiona't, és Nadal a Gran Centre*.

Avedis Donabedian dóna a l'Hospital el premi a l'excel·lència en qualitat

Rafael Lledó, director general de la FPHAG, recollint el premi

La Fundació Avedis Donabedian ha guardonat la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers amb el Premi a l'Excel·lència en Qualitat en l'apartat d'Hospitals. Aquest guardó és un reconeixement als hospitals que desenvolupen programes de millora contínua de la qualitat, com a mitjà d'excel·lència, a través dels resultats aconseguits en termes de millora de l'assistència i la satisfacció dels usuaris. El guardó es va lliurar l'11 de gener passat al Palau de la Música de Barcelona, en el decurs del Concert de Cap d'Any de la Sanitat. L'acte va comptar amb la presència del conseller de Salut, Boi Ruiz i de l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias.

Des del 1991, la Fundació Avedis Donabedian (FAD) reconeix les persones i institucions que han contribuït a la millora de la qualitat assistencial en l'àmbit estatal i internacional, distingint públicament la feina feta pels professionals i els centres dia a dia. Els premis s'agrupen en tres àrees: informació social i transparència, millora de la qualitat en els diferents sectors i reconeixement a persones d'especial rellevància.

Aquest és el quart reconeixement que la Institució rep per part de la FAD. En anteriors edicions la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers ha obtingut els premis a l'Excel·lència en Qualitat en Atenció Sociosanitària, el d'Homenot de la Sanitat en la persona del Dr. Carles Vallbona, ambdós l'any 2007, i el de la millor Memòria de les institucions sanitàries i socials, l'any 2008. Així mateix, l'any 2011, l'Ajuntament de Granollers va obtenir el premi de la FAD Agència de Protecció de la Salut de Catalunya per un projecte de Salut Pública que va comptar amb la col·laboració de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers.

El Diario Médico guardona la xarxa XISCAT amb el premi Mejores Ideas 2011

La Xarxa XISCAT, Xarxa d' Innovació en Salut per Catalunya, va ser guardonada el passat 7 de novembre amb el premi a la Millor Idea en Gestió pel *Diario Médico*.

XISCAT, constituïda i presentada durant la segona meitat del 2011, és la primera xarxa d'Hospitals i Centres medicosanitaris catalana i espanyola dedicada al foment de l'R+D+i, protecció de propietat intel·lectual i transferència de tecnologies mèdiques que ells mateixos generen.

La Fundació Privada Hospital Asil de Granollers (FPHAG) gestiona, a través de la Unitat de Recerca i Innovació, el desenvolupament dels projectes d'R+D+i de l'Hospital General de Granollers, i en aquest marc de treball concret és alhora membre de la Xarxa XISCAT.

El premi atorgat reconeix la bona gestió de coordinació de la Fundació Parc de Salut, així com la dels hospitals i centres medicosanitaris membres. Representa un reconeixement a la realitat dels hospitals en la seva actuació com a agents innovadors i posa de manifest el valor afegit de la creació d'una xarxa d'hospitals i centres medicosanitaris que donen cobertura mèdica i assistencial a la corona metropolitana de Barcelona, alhora que actuen com a agent econòmic tot desenvolupant projectes d'R+D+i amb mires internacionals que puguin donar com a resultat millores per als seus pacients. El reconeixement de *Diario Médico* suposa alhora un repte pel que fa a les expectatives elevades generades i estimula que els nous projectes sorgits i treballats des de XISCAT estiguin a l'alçada.

Durant el lliurament de premis, la Dra. Diana Navarro, cap de la Unitat de Recerca i Innovació de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers (FPHAG), encarregada de recollir el premi en nom de la institució, va destacar el suport i participació que la direcció del centre va donar a l'equip de treball que conforma XISCAT.

La Xarxa XISCAT, coordinada des de Sabadell per la Fundació Parc de Salut, la formen les fundacions i centres medicosanitaris dels principals hospitals i centres de la corona metropolitana de Barcelona, els quals donen cobertura mèdica a uns dos milions de persones alhora que desenvolupen dins l'entorn de treball de Xarxa XISCAT un R+D+i amb mires internacionals per poder donar solucions mèdiques als seus pacients. Són: Althaia, Xarxa Assistencial de Manresa, F.P. (Bages); Fundació d' Osona per a la Recerca i l'Educació Sanitàries (Osona); Fundació Privada Hospital Asil de Granollers (Vallès Oriental); Fundació Joan Costa i Roma (Vallès Occidental); Fundació Mútua de Terrassa per a la Docència i la Recerca Biomèdica i Social (Vallès Occidental); Fundació Parc de Salut (Vallès Occidental); Fundació Parc Taulí (Vallès Occidental); Fundació Privada Salut del Consorci Sanitari del Maresme (Maresme); Fundació Privada Sant Antoni Abat (Garraf); i Fundació Sanitària d'Igualada (Anoia).

La seguretat clínica dels pacients en els diferents àmbits de la salut, a debat

Per vuitè any consecutiu la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers va organitzar la Jornada de Salut amb l'objectiu de fomentar el debat sobre aspectes rellevants en l'àmbit sanitari entre els professionals del nostre centre i els professionals de la salut de la comarca del Vallès Oriental.

En aquesta edició, que va tenir lloc el 17 de febrer al Museu de Granollers, el tema central va ser la seguretat clínica de pacients com a element clau en la millora de la qualitat assistencial i l'eficiència en els serveis de salut, un terme que abasta moltes àrees d'atenció: des de la primària, a l'hospitalització, a la sociosanitària i a la salut mental. Durant la Jornada es va donar a conèixer i compartir un conjunt d'experiències de com, a cada àmbit assitencial, s'intenta gestionar i assolir uns nivells òptims i adequats.

Per parlar d'aquests aspectes des de la vessant conceptual fins a l'experiència professional, enguany la Jornada de Salut va tenir com a ponents el Dr. Joaquim Bañeras, director general de la Fundació Avedis Donabedian; Rosa Sabater, infermera de Qualitat de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers; M. José Bueno, responsable de la Política de Qualitat del grup Sagesssa; el Dr. Antoni Yuste, director d'Investigació, Innovació i Docència del Consorci Sanitari del Garraf i gerent de la Fundació Sant Antoni Abat; i Jordi González, supervisor d'infermeria de Benito Menni Complex Assistencial en Salut Mental.

La 8a edició de la Jornada de Salut, que va tenir lloc a la sala d'actes del Museu de Granollers, va tenir força públic

La inauguració de la jornada va anar a càrrec de Josep Mayoral, alcalde de Granollers i president del Patronat de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers (FPHAG), del Dr. Rafael Lledó, director general de la FPHAG, d'Aurora Dueñas, directora dels Serveis Sanitaris Vallès Oriental i Occidental, i la moderació va anar a càrrec del Dr. Andreu Aloy, director de Qualitat i Planificació de la FPHAG.

El Teatre Auditori acull la IX Jornada de la Diabetis

Prop de 250 professionals interessats en la diabetis es van reunir el 16 de març al Teatre Auditori de Granollers per debatre diferents aspectes de la malaltia i intercanviar experiències. Va ser la primera vegada que el Servei de Medicina Interna va organitzar la IX Jornada de l'Associació Catalana de Diabetis, que enguany portava per títol *El contínuum assistencial a la diabetis*.

Durant la Jornada es van realitzar diferents taules rodones i ponències on es van tractar temes com l'organització assistencial, el paper dels diferents tractaments que es poden oferir segons el moment en el que es troben els pacients o el paper de les noves tecnologies dins d'aquest àmbit.

L'Hospital organitza la II Jornada de Bioètica del Vallès Oriental

L'1 de març passat a la tarda es va celebrar a l'Hospital General de Granollers la II Jornada de Bioètica del Vallès Oriental. Organitzada pel Comitè d'Ètica Assistencial amb l'objectiu principal de fomentar el debat sobre aspectes rellevants de la bioètica en l'àmbit sanitari per a professionals i usuaris, aquesta jornada també estava oberta a la ciutadania.

En aquesta edició, el tema central versava sobre l'autonomia del pacient com a element clau en la participació d'aquest en les decisions que li afectaran per a la curació, millora o pal·liació de la seva malaltia. El terme "autonomia" és molt ampli i està present, a qualsevol organització sanitària, en moltes àrees d'atenció: des de la primària, a l'hospitalització, a la sociosanitària i a la salut mental.

Aquesta jornada gratuïta pretenia donar a conèixer i compartir entre els assistents un conjunt de reflexions sobre temes tan diversos com la capacitat de decidir dels pacients, l'adequació de l'esforç terapèutic, la responsabilitat mèdica o el consentiment informat, etc., i com a cada àmbit assistencial s'intenta gestionar i assolir una relació òptima i adequada entre pacient i professional sanitari.

El resident Iñaki Alegria ens explica, entre d'altres coses, que els senegalesos són molt acollidors i que, tot i no tenir res, t'ho donen tot

Un munt d'experiències al Senegal

"El fonament més important de la medicina és l'amor."
Paracelsus

Vaig arribar a Granollers no fa ni un parell d'anys. El Senegal caminava pels carrers de Granollers i acudia, com qualsevol ciutadà, al servei d'urgències. Amagava una cultura, tradició i darrere de cada rostre una història personal... que volia conèixer, volia descobrir, entendre'ls una mica millor: Què els porta a dexiar la seva família, deixar-ho tot i jugar-se la vida per arribar al nostre continent? Així que vaig decidir embarcar-me rumb al Senegal en un projecte de cooperació en un poble rural.

Es tracta de Mballocounda, un petit poblat d'humils cabanes d'adob i palla al qual s'accedeix per un petit senderol on l'amplada prohibeix el pas de cotxes, permetent només l'accés a peu, en bici o els més afortunats en moto, i on en l'estació humida les abundants tempestes tropicals t'obliguen a anar a peu o a peu.

A l'arribada, tot el poble sencer et dóna la benvinguda al ritme de cants i balls, desde les dones més grans als infants més petits. De seguida que vaig ser allà em vaig adonar que el verb donar pren la seva máxima expressió. Deixen tot el que estiguessin fent, res és més important, arriben de molt lluny uns hostes i cal acollir-los. L'important són els altres, no un mateix. Aquí, en canvi, si arriba algú a casa nostra per sorpresa el primer que li diríem seria "per què no ens has avisat? Ara no em va bé, estic acabant una cosa..." Qui és aquí l'important? Un mateix, i és l'altre el qui s'ha d'adaptar a nosaltres.

Vam desenvolupar la nostra feina en el petit dispensari del poblat on cada matí rebíem de 30 a 40 infants malalts, la majoria amb malària. On cada nen era el reflex d'un sentiment, d'una emoció... El Senegal són emocions intenses. Pots passar de l'alegria més meravellosa a la tristesa més profunda en qüestió de segons. En en mateix dia pots riure a riallades i plorar desconsoladament incomptables vegades. És així... Mai no et deixarà indiferent.

Em va colpir fortament la impotència... de veure morir cada dia nens que no haurien de morir, nens que al nostre país viurien. Sentir com la vida dels més petits se t'escorre de les mans sense poder retenir-la...

He viscut que la felicitat... no és tenir, és donar. La felicitat no és ser, és fer als altres. Quant més tenim més ens costa donar. No cal tenir res per poder donar. Tothom pot donar un somriure, una abraçada, una mirada, una paraula. És quan no tenim res que ho podem donar tot. He rebut molt més del que he pogut donar. Tenia massa per poder donar-ho tot. Ells m'ho han donat tot.

I la fam... sí, hi ha nens que moren de gana... És inacceptable. És omissió. Un nen que mor de gana, mor assassinat. Recordo el que deia Mahatma Gandhi: "Tot el que es menja sense necessitat es roba a l'estòmac dels pobres."

L'alegria... dels nens tothora al bell mig del poblat. Aferrant-se a la vida amb un somriure.

La vida... val el que puguis pagar per ella, en altres paraules: has d'escollir entre un dels fills. Allà la vida depèn de si tens diners o no en tens, i a vegades això suposa "deixar morir" un fill per poder permetre la supervivència dels altres. Però, si hi hagués una vida sense importància, cap no seria important.

La mort... habitant habitual a les famílies... La mort no és una vivència estranya a les famílies, és una convivència "pacífica" a la que mai no t'acostumes. La mort és present, és una realitat. Una mare viu amb la certesa que haurà d'enterrar algun dels seus fills. Ha acceptat allò que és inacceptable. Els ulls dels pobres hi veuen amb una altra llum.

L'entrega... que defensava la Mare Teresa de Calcuta: "No us canseu de donar, però no doneu el que us sobra. Doneu fins que us faci mal. Estima fins que faci mal. Si fa mal, bona senyal." El que som, és precisament el que donem, i no pas el que tenim.

Això és en el que hem convertit Àfrica, però Àfrica és molt més que això. Àfrica no només és guerra, pobresa o corrupció. Àfrica és *teranga*, "acollida". Un continent que t'obre les portes i te l'ensenya de la mà. Àfrica és convivència pacífica entre catòlics i musulmans, entre wòlof i fula.

En un context de pobresa, extrema en moltes ocasions, el Senegal continua sent un país de somriures i alegries enmarcades en la *teranga*; una paraula wòlof, un dels idiomes oficials del Senegal, que es traduiria com "hospitalitat" o "calidesa", i és possiblement el concepte que millor defineix els senegalesos.

Quan marxes de l'Àfrica no marxes. Un cop s'arriba a l'Àfrica, l'ànima queda seduïda per la riquesa i puresa espiritual d'aquest continent.

Marxo del Senegal havent-me sentit com a casa, m'han fet sentir un més de la familia, en realitat, m'han fet un més de la familia.

A l'arribada es deia Mballocounda, a la meva partida l'havien rebatejat: "Alegriacounda".

Mirant enrere, i agafant el quadern de viatge, reneixen els sentiments que vaig atrapar en escrits com: "Avui no he dinat, però amb el meu dinar, dues famílies s'han alimentat. Avui he après que és millor donar que rebre, que només ho reps tot quan ho dónes tot." "A l'hospital, el que millor saben fer és embolicar els cadàvers."

Hi tornaré, "*inshallah*" (si Déu vol)!

Em pregunto: aquestes persones malviurien així, si nosaltres visquéssim com hauríem de viure? Al Senegal tots hi teniu les portes obertes. Us convido a anar-hi, no us faltarà allotjament ni una acollida sentint-vos un més de la gran família.

Allà el Nadal encara no ha passat, cada dia pot ser Nadal. Cada dia pot ser Nadal si naixem en la pobresa i la humilitat per rescatar d'aquesta als altres.

Finalment, voldria donar les gràcies a totes les persones que humilment i amb un gran gest m'han ajudat i que han patit durant la meva estada al tròpic: tot el servei de Pediatria, les infermeres de Pediatria tant de la planta com de la unitat neonatal i maternoinfantil, al servei de Farmàcia, a les infermeres i auxiliars del servei d'urgències i a les germanes de la Comunitat Vedruna. Moltes gràcies a tots!

I finalitzo a amb una cita de l'educador Enrique Martínez Reguere: *"Elegir el altruismo como opción de vida es como nacer heredero de una cuantiosa fortuna que atesora lo mejor de la gente: hará que te vayas encontrando con las personas más generosas que deambulan por el mundo. La generosidad en cierto modo es un sistema selectivo como lo es un casino financiero; en los casinos financieros se encierran los codiciosos para restregarse ambiciones y envidias; en los casinos de la generosidad se encuentran los que necesitan menos para repartir con los demás lo mucho que les sobra."*

Iñaki Alegria,
resident de Pediatria

PS: Pertanyem al món, tots som germans

taulell

Ofertes
Descomptes
Avantatges

Empreses amb avantatges i beneficis per als professionals de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers. Per a més informació consulteu la intranet.

L'Alzina Llar d'infants

amplifon Centres Auditius

campalans.net

AUTO EQUIP

CAMBRIDGE SCHOOL

campus CERDANYA

ENGLISH CENTRE FORMACIÓ EN IDIOMES

equilibrium esthetic

ESCARPENTER FOTÒGRAF

Espai Activa't Centre de teràpies

FS FerreSuin, S.L.

centres FotoDepilació DEPILASEN

ROSSINYOL

inlingua 40 years

juan pulido perruquers

Espai LLAVINA

Kids&Us english for little people

manuel serrano PERRUQUERIES

Meroil

marina descans sofàs, matalassos, somiers, decoració, etc.

MIDAS

QUADIS

Renania TRUST

SAIL & DIVE

Green & Drive Electric Vehicles Elèctrics de les millors marques

NEDS Centre de Negocis

teatre de Ponent

sidorme Quality Low Cost Hotels

Svelta lencería y complementos

Termes Victòria Hotel Balneario

TERMES LA GARRIGA ****

Mots encreuats

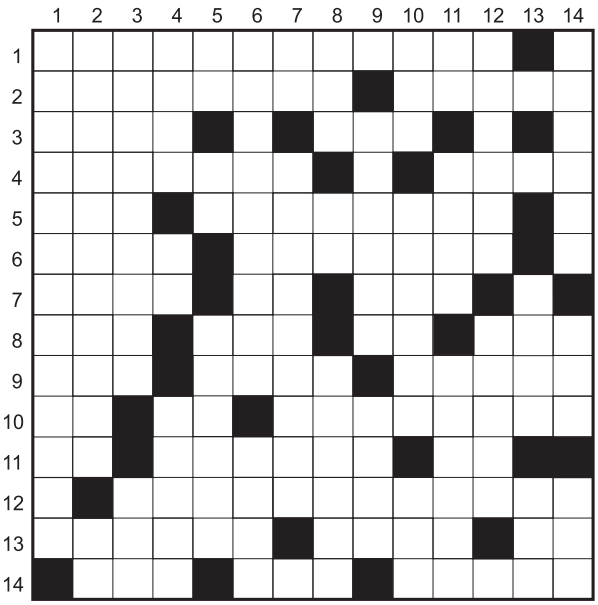

H: 1.Promoure la formació d'un mineral normalment per l'acció d'una substància sobre una altra. Oest.- 2. Tècnica que tracta del vi. Que conté oli.- 3. El seu símbol és Li. Consonant. Hipocorístic d'Assumpció, Encarnació i d'altres. Sud. Un romà sol.- 4. En el dret balear, contracte en virtut del qual els fruits d'una possessió rústica es reparteixen per meitat entre el cultivador i el propietari. Mil. (Al rev.) Ases.- 5. Nom d'una joguina cinematogràfica patentada als anys 30 i que va durar fins els 70. Acció d'agitar o d'agitar-se. Iode.- 6. Relatiu a l'orella. Unides per l'amistat amb algú. Sofre.- 7. Una gala ben desordenada. Jo no. Del dret, Real Academia de la lengua Española. Símbol del bor.- 8. Un llibre impossible de llegir. El primer 9 horitzontal en anglès. A les matrícules d'Holanda. Altar.- 9. Greix de procedència animal o vegetal. Rebaix fet a la voravia per facilitar que els cotxes puguin entrar o sortir de la calçada. Bóta d'unes cinc cargues.- 10. Forma de pronom. Una altra. Que té la cara bruta.- 11. Consonants de molt mal record. Que, per la seva forma, sembla un ou. Lletra grega.- 12. Un. Congestió perifèrica causada per una assolellada o per un estat febril (plural).- 13. Ruac. Aroma. Demana confirmació.- 14. Un aire afrancesat. De ferradura, de mig, punt, de sant Martí... Emperadors russos.

V: 1. Coloració negrosa de la llengua, causada habitualment per fongs.- 2. No susceptibles d'ésser imitats. El déu Sol.- 3. Secció de notícies d'actualitat. Ocell.- 4. Grup minoritari de persones que tenen un lloc privilegiat. Símbol del clor. Netejar el nas de mocs.- 5. Una altra vegada aquella grega. Símbol del gal.li. Que té la forma d'una ogiva.- 6. Que tendeix a agregar. Vas rodó de terrissa o metall generalment amb dues nanses, que serveix per cuinar.- 7. Cinquanta-un. Acció de simular. Consonant.- 8. Remugant del Tibet. Símbol del titani. (Al rev.) Queixal del seny.- 9. Consonant. Una imatge castellana. Referent al rei.- 10. Parc zoològic. Cuagra. Paraula.- 11. Contracció gramatical. (Al rev.) Sense ells no hi hauria monarquia. Treballadors, feiners.- 12. Arriscat. Segment apical del cap dels artròpodes. La primera.- 13. Oest. Símbol de l'urani. Escudella. Thor.- 14. Déu egipci. Germana de la mare del revés. VI.

Marina Molins

Carabassons farcits

(RECEPTA DE MENORCA)
Ingredients; 4 carabassons, 2 cebes grosses, 2 tomàquets, 1-2 ous, pa ratllat, pebre negre, sal i oli.

Preparació: bulliu els carabassons al vapor, tallats per la meitat, pel llarg. Feu un sofregit amb les cebes i els tomàquets, posseu-hi sal, pebre i la polpa del carbasso que hem buidat. Quan sigui ben fred, poseu-ho en un recipient i barregeu-hi l'ou. Farciu la meitat dels carabassons, cobriu-ho amb pa ratllat, ruixeu-ho amb oli verge d'oliva. Poseu-ho al forn fins que tot sigui cuit.

Maria Vila i M. Antònia Farrés

Solució Mots encreuats
número 68

H: 1. Radioterapia. I.- 2. Enartament. Bes.- 3. Sil. Ombra. Calo.- 4. Toia. Boers. Tal.- 5. Rn. Miol. Aar. A.- 6. Esgarrifances.- 7. N. Abric. Iti. Al.- 8. Yz. Lana. Radell.- 9. Io. Ecartament.- 10. Mot. Id. Res. As.- 11. Ema. Oest. Na. Nu.- 12. N. Instint. Eta. - 13. Tinta. Opi. sosU.- 14. So. Lata. Mal. S.

V: 1. Restrenyiment.- 2. Anions. Zoom. Is.- 3. Dali. Ga. Ta. No. - 4. Ir. Amable. It.- 5. Oto. Irracional.- 6. Tamborinades. A.- 7. Embolicar. Stop.- 8. Rere. F. T . Tipa.- 9. Anar. Airar. Ni.- 10. Pt. Santament. M.- 11. I. C. Acidesa. Sa.- 12. Abatre. En. Eol.- 13. Ela. Saltants.- 14. Isola. Ll. Suaus.

La vinyeta de... Jaume Parera

Entenent la demència

Si tu fossis un veler

Si fossis un cowboy, et seguiria.
Si fossis un veler, et portaria a la costa.
…
Si tingués gana, m'alimentaries.
Si estigués a les fosques, em trauries al sol.
Si fos un llibre, em llegiries cada vespre…

Katie Melua

Si hagués d'elegir la millor manera per representar la quinta essència de l'abordatge centrat en la persona a les demències (Kitwood,1998), sense cap mena de dubte, seria a través d'aquestes estrofes musicades per la cantautora georgiana Katie Melua. I és que és aquest doble vincle –on hi tenen cabuda els sentiments–, aquest plaer del contacte recíproc que confereix "estatus" a la *persona* que té demència.

"Crisi" vol dir canvi, i el constructe "salut" no és una excepció. Estem vivint una transformació de paradigma en el model d'atenció a les persones dependents i, en concret, de les persones que pateixen algun tipus de malaltia neurodegenerativa, com les demències. Cada vegada més, el constructe "salut" està estretament relacionat a millorar la "qualitat de vida i la cura de l'atenció".

La investigació biomèdica sobre les malalties degeneratives ha ofert avenços indiscutibles dins l'àmbit de la salut i, a dia d'avui, l'orientació de major consens per poder tractar les persones amb demència ha posat èmfasi en el treball cap a la consecució del manteniment de les capacitats cognitives-funcionals, i el tractament dels símptomes neuropsiquiàtrics. Sense oblidar el lema: "S'ha de cuidar el curador".

Tanmateix, i a falta d'un tractament que curi o recuperi les capacitats perdudes, ens queda un llarg camí per recórrer per tal de millorar la qualitat de vida al llarg del procés de la malaltia. Els resultats de la creixent investigació fenomenològica de l'experiència d'una malaltia neurodegenerativa i del seu tractament, han demostrat que l'atenció basada purament en una perspectiva biomèdica no genera ni el benestar ni la satisfacció d'acord amb la perspectiva de la persona malalta (Penrod, Yu, Kolanowsky, Frick, Loeb i Hupcey, 2007).

Les persones que tenen-tindran demència volen-voldran decidir com viuen aquesta malaltia, com volen ser tractats i, fins i tot, com volen morir i al costat de qui. En definitiva, que allò que les defineix com a persones està molt per sobre del que les defineix com a malalts. I tot això, sabem que significa tenir en compte les seves emocions –més fortes que mai–, valors i creences. Ens toca obrir-nos a les seves necessitats psicològiques per ser capaços de mantenir la "persona" que porten dins, i poder-los donar veu, des del seu jo "subjectiu" –perquè l'essència de la persona roman–, malgrat que la malaltia despersonalitzi i vagi robant la identitat. I també sabent que les raons i les emocions no sempre estan d'acord, sinó que més aviat estan en conflicte.

Si la demència és un dels aspectes més temuts de l'envelliment, i malauradament un dels més democràtics, el repte està servit. Fins ara, els centres assistencials han plantejat el seu treball i les activitats pensant en la malaltia, totes elles absolutament necessàries, però, com hem vist, no suficients. El plantejament és com complementar el model biomèdic amb un model on es té present la "persona" i donem resposta des de les necessitats psicològiques, emocionals i socials que tot individu té, però que no necessàriament podrem satisfer; a fi i efecte de poder completar l'altra part de la mitja lluna que ens falta.

En aquest sentit, el centre geriàtric, amb més de 25 anys d'història, s'erigeix com l'epicentre d'un moviment en què les seves brases ja fa temps que estan en combustió. Ara, només cal sumar per alimentar-ne la seva flama.

Per acabar, i parafrasejant a la Katie Melua:

…Crec en el destí,
però els camins que obrim
sempre porten més lluny.
Ens hem arriscat a estimar-nos l'un a l'altre.

Sergi Bertran
Psicòleg
Centre Geriàtric Montañá

PD: Vull agrair a la gent de la revista de l'Hospital de Granollers haver-me ofert la possibilitat d'escriure en aquest número tan especial: núm 69. Més enllà de qualsevol connotació eròtica de la numerística, com deia Heràclit, filòsof de la naturalesa i del canvi: "Tota cosa s'inverteix sobre si mateixa i evoluciona".

Fes-te voluntari!

Si teniu interès a formar part del col·lectiu de voluntaris del nostre Hospital, només heu de trucar al telèfon imprès a sota i la coordinadora del voluntariat serà qui us informarà i donarà resposta a les preguntes o dubtes que tingueu. Som un grup de persones amb un bon tarannà, il·lusió i entusiasme que volem saber-ho transmetre. Us hi esperem!

· Tel. 695 228 950 ·

ℹ Telèfons d'interès

- Hospital General de Granollers 93 842 50 00
- Urgències 93 842 50 31
- Urgències Centre 93 860 47 70
- Emergències 112
- Bombers de la Generalitat de Catalunya 085

TOP 20 2005 TOP 20 2006 TOP 20 2007 TOP 20 2008 TOP 20 2009 10 AÑOS TOP 20 2011